

Ajuntament de Lleida

ACTA

**AUDIÈNCIA PÚBLICA
SOBRE EL MODEL D'ATENCIÓ I ACOLLIDA D'URGÈNCIA SOCIAL
A LES DONES, I FILLS I FILLES, EN SITUACIÓ DE VIOLÈNCIA MASCLISTA
AL MUNICIPI DE LLEIDA**

Data: 3 de juny de 2021

Hora inici: 17 h

Lloc: Sala Alfred Perenya (Regidoria Cultura – Av. Blondel, 64)

Assistents amb inscripció prèvia

Marina Pifarré	Comú de Lleida
Noemí Morales Arbonés	Escola Joan XXIII
Joana Cervera Godia	Casal Cívic Lleida
Maria Antònia Roca	Hera
Cinthia Noèlia Torres	Cup
Ester Jové Vidal	Plataforma Fruita amb Justícia Social
Jaume Mor	Ajuntament de Lleida
Noèlia Jimenez Carrasco	CGT
Ilona Muntada Audet	Escola Popular de Balàfia
Roser Vinyals Castells	Assemblea Feminista d'Alcarràs
Oriol Puy Subirada	Ponent amb Kurdistan
Ariadna Cuit Campayo	Ponent amb Kurdistan
Maria Huguet Recasens	Grup Feminista de Ponent
Esther Sancho Cepero	Grup Feminista de Ponent
Carme Bellet Roca	Grup Feminista de Ponent
Gemma Casal Fité	Grup Feminista de Ponent
Montse Ibáñez Miquel	Grup Feminista de Ponent
Núria Marin Casas	Grup Feminista de Ponent
Teresa Tost Fusté	Grup Feminista de Ponent
Mercè Ciutat Valero	Grup Feminista de Ponent
Carme Oliva Pedrico	Grup Feminista de Ponent
Anna Ariño Garrié	Grup Feminista de Ponent
Mireia Pardell Cartes	Col·legi de l'Advocacia de Lleida
Adriana Ruiz Iguacen	Servei d'Atenció i Acollida d'Urgència Refem
Priscilla Belohuby Tavares	Servei d'Atenció i Acollida d'Urgència Refem
Idoia Bosch Casal	Assemblea del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans Lleida
Andreu Suïls Alonso	Assemblea del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans Lleida
Oumaima Falak	Escola Popular de Balàfia
Sara Vázquez Corral	Escola Popular de Balàfia
Joan Ribes Moreno	Escola Popular de Balàfia
Anna Jordan Llovera	Batzac Lleida - Joventuts Llibertats
Milouda Gasmi	PAH - Plataforma Afectades per la Hipoteca
Hermínia Vicente	Ajuntament de Lleida
Cristina Sans	Ajuntament de Lleida

Ajuntament de Lleida

Mara Paneghel	Escola Popular de Balàfia
Divina Melé i Gabandé	Baula Ateneu Cooperatiu
Nico Gómez	
Elvira Siurana	CDR Noguerola
Joan Llobet Garcia	Endavant Ponent
Ignasi Portet Bastida	Escola Popular de Balàfia
Angels Sendra Ferrer	
Maria Mesalles Villanova	Ajuntament de Lleida
Joan Canut Roig	Ajuntament de Lleida
Sílvia Puertas	Ajuntament de Lleida
Meritxell Prunera	Ajuntament de Lleida
Carme Sabaté	Ajuntament de Lleida
Cristina Bravo	AGIPA
M. Carmen Catillo	AGIPA
Maria Burrel	Grup municipal Ciutadans
Elena Ferre	Grup municipal Comú
Carme Valls	Grup municipal PSC
Marta Gispert	Grup municipal JuntsxCat
Marisa Xandri	Grup municipal PP

Assistents sense inscripció prèvia

Josep Serra	Ajuntament de Lleida
Marta Melgosa Solsona	Antisida Lleida
Sisco Garcia Bruguete	Baula

Expertes convidades

Yezirah Vázquez Morales	Àrea de territori de la Subdirecció General de Lluita contra la violència masclista – Departament de Treball, Afers Socials i Famílies- Generalitat de Catalunya
Zahoum Ettouali Cherrib	Subdirecció General de Lluita contra la violència masclista – Departament de Treball, Afers Socials i Famílies- Generalitat de Catalunya

Tècniques municipals

Cristina Saiz Cayuela	Cap d'Acció Participativa, que a com a moderadora
Isabel Hornos Domínguez	Tècnica de Polítiques d'Igualtat, que actua com a secretària, per delegació del vicesecretari de l'Ajuntament de Lleida, Antoni Garcia Jiménez

Mesa presidencial

Mariama Sall	Regidora de Persones, Comunitat i Agenda 2030, en representació de l'equip de govern
Sandra Castro Bayona,	4a tinent d'alcalde i regidora d'Educació, Cooperació, Drets civils i Feminismes, que presideix l'audiència pública

Ajuntament de Lleida

Desenvolupament de l'audiència pública

1. Obertura

17.05 h Inici de la sessió

Cristina Sàiz, moderadora de l'*Audiència pública sobre el model d'atenció i acollida d'urgència social a les dones, i fills i filles, en situació de violència masclista al municipi de Lleida*, dona la benvinguda a les persones assistents.

Explica què és una audiència pública i com s'organitza de manera institucional amb la finalitat de traslladar opinions, propostes i experiències i conèixer l'opinió de la ciutadania en relació amb una matèria d'interès general. Refereix que després d'aquesta audiència es constituirà una comissió de treball, per a la qual es faran els nomenaments durant la propera setmana.

Informa que el Grup Dones Lleida ha demanat fer gravació de les intervencions i pregunta si hi ha algú que tingui algun inconvenient. Atès que ningú s'hi oposa, les intervencions seran enregistrades.

Presenta les persones que formen part de la mesa presidencial, les expertes convidades, la representant de l'entitat promotora de l'audiència, els grups polítics municipals i la relació de les entitats i persones inscrites a l'audiència pública (un total de 49 persones, de 20 entitats).

A continuació dona la paraula a Sandra Castro, presidenta de l'audiència.

17.14 h Salutació i benvinguda de la presidenta

Sandra Castro dona la benvinguda i explica els antecedents i l'objectiu d'aquesta audiència pública, promoguda per l'entitat Grup Feminista de Ponent – Grup Dones Lleida. L'objectiu és debatre sobre el model d'atenció i acollida d'urgència social a les dones i els seus fills i filles, en situació de violència masclista al municipi de Lleida.

Explica que en les darreres setmanes s'ha valorat la conveniència de revisar el model actual, conèixer experiències d'altres ciutats i detectar les possibles millores a introduir, a partir de tota la informació aportada. Atesa la complexitat del tema, proposa fer crítica constructiva amb la voluntat d'aportar i sumar per assolir un objectiu compartit, que és el de prestar la millor atenció possible a les dones en situació de violència masclista.

A continuació presenta les dues expertes convidades a fer la contextualització del tema objecte de l'audiència pública, que disposen d'un total de 15 minuts per fer la seva intervenció:

- Yezirah Vázquez Morales, criminòloga, treballadora social i tècnica referent de violència masclista de l'Àrea de territori de la Subdirecció General de Lluita contra la violència masclista a la província de Lleida – Departament de Treball, Afers Socials i Famílies-Generalitat de Catalunya
- Zahoum Ettouali Cherrib, sociòloga i integradora social. Treballa com a tècnica referent de violència masclista – responsable del sistema de resposta urgent, de la Subdirecció General de Lluita contra la violència masclista – Departament de Treball, Afers Socials i Famílies-Generalitat de Catalunya

Ajuntament de Lleida

17.18 h Exposició de les expertes

o Intervenció de Yezirah Vázquez

Explica que la finalitat de la seva intervenció és emmarcar les violències masclistes, donar a conèixer els recursos d'acolliment a les dones i els fills i filles en situació de violència masclista i el marc general de sistema de resposta urgent a Catalunya.

Describeix quin és l'estructura de la recent creada Subdirecció General de Lluita contra la violència masclista, que està dividida en 4 grans àrees:

- Coordinació de serveis (els d'acolliment residencial, els substituïtoris de la llar, els serveis tècnics de punt de trobada i els SIE)
- Coordinació territorial (professionals del territori)
- Àrea de Serveis generals: assessorament jurídic, facturació
- Àrea nous projectes i relacions interdepartamentals

En relació amb l'atenció a les dones i els seus fills i filles, en situacions de violència masclista, explica els recursos existents:

- 2 Serveis d'Acollida i Atenció Urgent - SAAUR
- 6 Serveis d'Acolliment i Recuperació – SAR (coneguts com a cases d'acollida), funcionen amb professionals les 24 hores al dia, els 365 dies de l'any, amb suport intensiu. Actualment, les dones que hi ingressen, a més d'haver viscut violència masclista, pateixen altres situacions de vulnerabilitat afegida.
- 38 serveis substituïtoris de la llar (antigament anomenats "pisos pont"), en els quals es treballa molt més l'autonomia perquè són el pas previ que la dona pugui fer la seva vida autònoma; hi treballen 2 professionals amb una atenció d'unes 4 - 6 hores diàries.

Explica que per accedir a qualsevol d'aquests serveis no cal haver fet denúncia ni tenir ordre de protecció; hi pot accedir qualsevol dona que es trobi en qualsevol tipus de violència masclista.

o Intervenció de Zahoum Ettouali

Remarca la importància d'aquestes noves realitats que estan sorgint entorn de les dones i fills/es que pateixen violència masclista. Per això es fa necessari incorporar nous models i nous abordatges, que introdueixin aquesta visió més interseccional, perquè a la situació de violència s'hi afegeixen altres desigualtats com la classe social, l'ètnia, la situació administrativa o la procedència de la dona... Tot això fa que les intervencions hagin de ser cada cop més integrals.

Recorda que, malgrat que no calgui haver fet denúncia per entrar dins la xarxa, hem de ser conscients que la denúncia té un pes dintre del sistema; això s'ha de poder treballar amb les dones; no podem obligar una dona a denunciar però sí acompanyar-la si decideix fer el pas.

Se centra a parlar del sistema de resposta urgent. Matisa que la Subdirecció General de Lluita contra la violència masclista no s'ha creat recentment, el que s'ha creat fa poc és l'estructura. Fa anys que treballa a través del contracte-programa, amb la coordinació necessària per donar una resposta urgent a les dones i els seus fills i filles que es trobin en situació de violència masclista fora de l'horari habitual.

Tot això es fonamenta en el marc normatiu vigent (Llei 5/2008), i a través d'aquesta forma de col·laboració que és el contracte-programa, per tal d'oferir com a sistema de resposta urgent un model pròxim i de gestió municipal. Durant el 2020 s'ha fet una reformulació quantitativa del contracte-programa en forma d'acord coordinat amb els diferents ens municipal (FEMP i l'ACM). L'objectiu del 2021 és reformular de la part qualitativa. Les referents territorials estan recollint dades per veure com està funcionant el sistema de resposta urgent arreu del territori per poder treballar en un model homogeni que garanteixi els drets de les dones. Aquesta reformulació qualitativa es fa a través de 3 eixos: la concentració de dones que té cada un dels municipis; un cost fix en la transferència als municipis, i també revisant totes les derivacions que es produeixen a la xarxa. S'han constatat mancances

Ajuntament de Lleida

dintre del sistema de resposta urgent com per exemple les atencions fora de l'horari habitual. Des de la Subdirecció consideren que l'atenció d'urgències és essencial i ha de ser especialitzada.

Insta a repensar el model de resposta urgent i convida a fer-ho tant a la ciutadania, com a les entitats que hi treballen i als municipis que ho estan gestionant. Considera que és important posar en valor la tasca dels municipis amb els recursos existents. També és important tenir en compte que el sistema de resposta urgent pivota sobre el risc de les dones al sortir del territori. S'han de diferenciar dos tipus de model o d'abordatge:

- a) dones que necessiten atenció urgent però no requereixen sortida del seu domicili
- b) dones que sí requereixen acolliment i una atenció d'urgències.

En aquests casos s'ha de fer una primera valoració que té la seva complexitat i amb molt poc temps per saber quina és la seva situació. En aquest temps de les urgències es quan s'ofereix aquest espai segur i de suport i acompanyament a la dona en aquest moment vital. El sistema de resposta urgent està pensat per actuar de manera interseccional, en aquest primer moment, en aquestes situacions d'allotjament o acollida social, cada cop més complexes.

En relació amb al sistema d'acolliment destaca el servei prestat pels municipis amb els recursos propis municipals i també els serveis que presten entitats del tercer sector especialitzades.

Acaba la seva intervenció plantejant un gran repte: una anàlisi rigorosa i objectiva dels models i el suport als ens locals perquè incorporin cada cop més professionals especialitzades en l'abordatge de les violències masclistes, per posar damunt la taula un model que garanteixi els drets de les dones en qualsevol de les situacions que es puguin trobar.

Finalitzada la intervenció de les expertes, la presidenta dona la paraula a la Sra. Carme Bellet, representant de l'entitat promotora d'aquesta audiència pública.

17.30 h Intervenció de Carme Bellet (15 minuts), en representació del Grup Feminista de Ponent "Grup Dones Lleida"

Comença la seva intervenció agraint l'assistència de tothom. Explica que l'audiència pública és una història d'un èxit i, al mateix temps, d'un fracàs. Considera un èxit les persones assistents i l'interès que desperta l'atenció que es presta a les dones més invisibilitzades de la ciutat; l'acompanyament durant anys en la reivindicació històrica del feminisme i també que Lleida disposi d'un centre públic d'acollida urgent per a les dones supervivents de les violències masclistes. Aquest objectiu ja era una demanda en l'època de la constitució dels ajuntaments democràtics. S'ha avançat socialment i també en el marc normatiu contra la violència. Tanmateix, la igualtat encara no s'ha assolit ni ha cessat el terrorisme masclista. Recorda que a data d'avui hi ha 14 dones assassinades als Països Catalans.

També esmenta fracassos: la no erradicació de les violències masclistes i les desigualtats de gènere; el clam d'un centre públic d'acollida per a les dones i els seus fills i filles prové de la desempaïa institucional per part de la Paeria, que és qui té la competència dins el contracte programa dels serveis socials bàsics. Explica que es feien derivacions a l'entitat religiosa Dona Samaritana, a l'alberg Jericó i a hotels, amb mancances i deficiències, sense personal especialitzat. Recalca que les estades provisionals en aquests indrets podien allargar-se mesos, causant perjudicis morals a les dones i als seus fills i filles. Comenta que el Grup Dones Lleida ha denunciat reiteradament aquesta situació i que, tot i no ser una entitat assistencial, fan molts acompanyaments a dones perquè el sistema ha fracassat i les revictimitza. Fa un repàs cronològic a les dates:

- abril 2016: posada en marxa de 2 pisos municipals de gestió directa, fruit d'una proposta de la Crida per Lleida- CUP. Per primer cop s'ofereix un model de gestió directa que serveix per pal·liar les mancances de l'entitat Dona Samaritana.
- juliol 2017: campanya de recollida de més de 1.000 signatures per a la creació d'un centre públic d'acollida (en endavant cpa*)
- novembre 2018: tancada al Casal de la Dona per la manca de resposta; acord amb l'ajuntament per celebrar una audiència pública.

Ajuntament de Lleida

- desembre 2018: Paeria licita 4 places en una entitat privada; Dones Lleida impugna la licitació (es desestima el recurs) i presenta la petició d'audiència pública per al 1r trimestre de 2019.
- maig 2019: es posposa l'audiència per la campanya electoral; els partits polítics signen el decàleg de Dones Lleida amb el compromís per al mandat 2019/2023, d'ampliar i vetllar per l'efectivitat del *Protocol de protecció i atenció a dones i infants en situació de violència masclista* dotant-lo de recursos humans i materials, i crear un centre públic i de gestió pública d'emergència residencial d'atenció a dones i a infants.
Recorda que l'actual equip de govern està format per partits que van signar aquest compromís, per la qual cosa Grup Dones Lleida va decidir aleshores prescindir de la celebració de l'audiència.
- octubre 2020: licitació pública de 4 places en pisos privats. El Grup Feminista de Ponent presenta recurs a aquesta licitació; insta la Paeria a crear el cpa* i reclama novament la celebració de l'audiència.

Avui s'adrecen de nou a Paeria per garantir la millor assistència a tots tipus de dones (trans, lesbianes, migrades, pobres o explotades); manifesten decepció per l'actuació el govern municipal anterior i també de l'actual, per la manca de resposta, amb els deures pendents de fer. També critica la gestió de l'audiència pública, el procés previ participatiu (manca d'informació, de documentació, de divulgació) i el disseny de les sessions. Reclamen un model clar i el compromís per implementar-lo.

Fan un reconeixement a la tasca que les tècniques municipals, tant dels Serveis Socials com del Casal de la Dona, fan en l'atenció a les dones supervivents del terrorisme masclista. Insisteixen que la responsabilitat del fracàs del model actual és dels governs municipals (els anteriors i l'actual) i no dels serveis tècnics. Demanen un model inclusiu i interseccional, que deixi d'infligir violència institucional.

Afirma que el model municipal actual no encara ni aborda tots els tipus de violència masclista (els anomena tots). Recorda que van fer 3 preguntes concretes:

- 1) El Protocol de la Paeria recull tots aquests tipus de violència masclista reconeguts per llei?
- 2) S'ha impartit formació sobre totes les violències masclistes a tot el personal tècnic, guàrdia urbana i resta de serveis?
- 3) S'han pres mesures específiques per abordar cada tipus de violència?

Afirma que la resposta a aquestes preguntes va ser NO a tot, excepte un taller sobre violència digital adreçat a joves. Lamenta que a Lleida encara no s'hagi actualitzat el protocol de 2008. Cita dades de la Regidoria que indiquen que només el 2% són dones ateses per violències sexuals, mentre que el 98% són casos de violència exercida per la parella. Pregunta si a Lleida no hi ha dones que viuen violència econòmica, laboral, institucional... que necessiten ser acollides. Afirma que un acomiadament o un desnonament també són formes de violència contra les dones i poden ser causa de necessitat d'acolliment; planteja que aquests casos no arriben als serveis municipals, potser perquè aquests serveis no estan pensats per a aquestes situacions. Si s'eixamplen en el Protocol d'accés les causes de la violència, en conseqüència s'eixamplaran en el serveis d'accés. Reclamen respostes als anteriors interrogants amb la creació d'un cpa* i uns pressupostos adequats.

Sobre els requisits d'accés, afirmen que tot i que no es demana que les dones hagin interposat denúncia, a la pràctica, les dones que no tenen una ordre d'allunyament de l'agressor no tenen el mateix estatus jurídic. Afirmen que a Lleida no hi ha prou recursos humans ni materials i que és del tot insuficient disposar de 3 pisos i 2 professionals. Denuncien manca d'equip tècnic específic (educadores, mediadores, intèrprets, psicòlogues...) a jornada completa. També es queixen que l'accés als pisos es fa en horari laboral, no amb una disponibilitat de 24 hores els 365 dies/any. I, en relació amb l'acollida constaten que tot i que ha de ser un recurs de 15 dies, ha esdevingut un recurs de mitja estada.

Posa de manifest que les dones, quan han superat l'acollida, no tenen ni recursos ni on anar; les administracions públiques fallen totalment en el rescat social i són les entitats del tercer sector les que han de sortir al rescat d'aquestes dones. Posen en relleu les situacions d'emergència, els recursos insuficients i la cronificació de la pobresa.

Describeu com volen que sigui el cpa* que reclamen:

- Que posi fi al sacrifici que es fa fer a les dones que fugen soles i aïllades d'una situació violenta.

Ajuntament de Lleida

- Ha de facilitar que els serveis s'acostin a les dones i no que les dones s'hagin de desplaçar soles als serveis. Un cpa* permet centralitzar tots els recursos i serveis en espais més adients, coordinar equips professionals, equipar sales amb mitjans de videoconferència, habilitar zones de jocs infantils i àrees de suport, d'intimitat familiar i refugi comunitari.
- Els pisos no han de ser recursos d'urgència, sinó que han de ser pisos d'autonomia quan les dones ja han superat la situació de violència.

Entenen que en un cpa* la convivència amb altres dones i famílies els pot aportar perspectiva i sentir que no estan soles. Reivindiquen aquest model i demanen una carta de serveis pràctica i entenedora, més difusió dels números de telèfon d'emergència i d'atenció a les dones.

Acaba la seva intervenció manifestant que Lleida ha de ser una ciutat d'homes i dones lliures i que no es pot deixar enrere les dones que pateixen violència masclista.

Finalitzada la intervenció de la Sra. Carme Bellet, la presidenta dona la paraula a la regidora de Persones, Comunitat i Agenda 2030, representant de l'equip de govern municipal.

17.50 h Intervenció de Mariama Sall en representació de l'equip de govern (15 minuts)

La regidora Mariama Salla inicia la seva intervenció donant les gràcies a totes les persones participants en l'audiència pública i agraeix la tasca realitzada per les persones que han creat aquest espai de debat.

Parla de la complexitat dels models perquè les realitats són úniques i complexes. Considera que els models han de ser flexibles i s'han adaptar a la realitat de cada persona, a la realitat demogràfica i de cada territori. D'aquí la convocatòria d'aquesta audiència i de les dues sessions informatives prèvies que han permès conèixer el model actual, amb quins recursos i equips professionals comptem, així com conèixer models d'altres ciutats; aquestes fases han permès detectar àrees de millora i posar en valor el que s'està fent bé.

Considera que tot i les mancances i dèficits que pugui tenir el model actual, aquest debat té un objectiu comú, compartit tant per l'entitat promotora de l'audiència com per la ciutadania i el govern municipal: oferir un servei de màxima qualitat d'atenció integral per a totes aquelles dones i els seus fills i filles que pateixen violència masclista. És important oferir un servei integral de màxima qualitat i interseccional, centrat en la persona i no en el recurs.

Cal fer que el recurs s'adapti a la persona i no que la persona s'adapti al recurs. Cal escoltar les dones, que són les que saben què han necessitat i què segueixen necessitant per part de les administracions públiques. Posa en relleu les àrees de millora i els aspectes a treballar:

- Reforç de l'equip tècnic professional
- Cobertura de l'atenció
- Integralitat i fluïdesa en la comunicació

per tal que el recurs sigui un model inclusiu i integral, feminista i no paternalista.

Afirma que l'equip de govern ha recollit tot el que ha anat sortint en les sessions prèvies informatives i tot el que les professionals han posat en relleu. Considera que no hi ha una solució única, perquè les formes de resposta i els models són múltiples. Defensa tot allò que ajudi les dones a guanyar autonomia perquè serveix per acompanyar-les de forma individual; així se les pot empoderar per sortir de la situació en què es troben a partir de les seves necessitats i demandes.

Cal valorar què necessita la persona; preguntar si necessiten un cpa* o un pis d'autonomia. El model no pot ser únic; els recursos no poden ser únics. El debat no pot ser cpa* sí o cpa* no. Cal plantejar què cal millorar? cal reforçar els equips? cal més cobertura? més coordinació i comunicació? crear més mecanismes? manquen és recursos de caire residencial?

Cal consensuar des de criteris tècnics com s'incorporen millores en el model actual i de quina manera s'incorporen, fent suport als equips tècnics.

Ajuntament de Lleida

Afirma que hi ha reptes a assolir per millorar l'atenció integral i que ningú no ha de dubtar de la voluntat de l'equip de govern per assolir aquest objectiu comú en relació amb l'atenció a les dones en situació de violència masclista.

2. Torn de paraules d'entitats, ciutadania i grups polítics municipals

18 h. La moderadora explica que d'acord amb el decret de 19 de maig, ara s'inicia el torn d'intervencions de les entitats amb una durada de 60 minuts, prorrogable 15 minuts més com a màxim. Dona pas a les entitats que prèviament han sol·licitat intervenir en l'audiència i els recorda que el temps previst per a aquesta part de l'acte s'ha distribuït de manera equitativa entre totes les peticions, per la qual cosa cada entitat disposa de 4 minuts de torn de paraula. Han sol·licitat intervenir un grup polític municipal, 14 persones representants d'entitats/institucions i un ciutadà a títol individual.

Resum de les intervencions:

- o Cintha Noèlia Torres, en representació de CUP Lleida

Coincideix amb el plantejament de Carme Bellet, del Grup Feminista de Ponent.

Percep molta burocràcia. Afirma que no hi ha culpables, però sí responsables. La violència masclista mata i aquesta xacra social necessita més polítiques i dotacions econòmiques per fer-hi front. Les dones i els infants han de rebre la màxima protecció. El *Protocol d'atenció a les dones en situació de violència masclista a Lleida*, de 2008, recull el compromís de les institucions a fer un treball coordinat en relació amb les pautes i circuits. L'Ajuntament de Lleida està obligat a atendre la necessitat residencial d'emergència de les dones mentre esperen la resolució dels seus casos.

Considera que els 3 espais residencials en conveni amb entitats privades no són adequats, en termes de confortabilitat i seguretat, ni tampoc disposen d'equips especialitzats en atenció als infants i adolescents. Explica que durant anys van denunciar factures pagades a l'entitat Dona Samaritana, sense adjudicació ni control sobre l'atenció que rebien les dones.

Al novembre de 2015 van presentar una moció al Ple, de la qual en van sorgir uns acords que encara ara no s'han acomplert. Afirma que l'Ajuntament no té la voluntat de crear un cpa*.

A proposta de la Crida-CUP, l'abril de 2016, es va arribar a un acord de mínims, amb la posada en marxa de 2 pisos municipals per acollir dones i els seus fills/es. Va ser una proposta amb plantejaments feministes de la CUP, però amb una gestió nefasta per part del govern anterior. L'actual equip de govern no es pot atribuir que aquest sigui un model planificat ni tampoc està entomant el compromís de crear un cpa*, adquirit en campanya electoral. Publicaran a les xarxes de la CUP els acords als quals s'havia arribat.

Manifesta que hi ha molt poc temps per exposar un tema tan complex.

- o Ester Jové Vidal, en representació de Plataforma Fruita amb Justícia Social

Parla de les dones treballadores de la campanya de la fruita. Afirma que entorn d'aquestes dones hi ha silenci, invisibilització i desconeixement de la seva situació, la qual cosa comporta desatenció per part de Paeria i de la resta de les institucions. La Plataforma els dona suport, assessorament jurídic i laboral i acompanyament des de fa 8 anys; també denuncia la greu situació de vulneració de drets de les persones durant la campanya de la fruita. Les temporeres pateixen graus més elevats de violència que els homes i no són ateses adequadament.

Al Segrià i a Lleida ciutat cada estiu arriben dones provinents de l'Europa de l'est per treballar 4 mesos als magatzems fruiters o als camps. Moltes estan lligades a xarxes amb fins d'explotació laboral, viuen

Ajuntament de Lleida

recloses i aïllades, treballen de manera clandestina, són explotades i ningú les atén. Algunes no tenen la situació administrativa regularitzada; són dones explotades, d'origen migrant, sobre les quals recau violència de manera continuada. Han detectat situacions de violència reiterada durant les jornades de 14 hores els set dies de la setmana; treballen amb bolquers perquè als magatzems se'ls nega el dret a ana al lavabo; han de deixar els fills/es en mans de tercers per manca d'espais d'atenció als seus infants durant l'estiu; dones en situació de carrer, a les quals la Paeria envia a l'alberg Jericó o al Pavelló dels Camps Elisis, convivint amb homes i sense espais íntims reservats a dones; sense suficients hores de descans, per por a l'abús; dones que han patit violència masclista per part de les seves parelles, companys o fins i tot superiors.

Afirma que la Paeria no actua davant aquests casos de violència; se les invisibilitza per ser temporeres i se les envia als servei d'acollida de persones temporeres, quan són víctimes de la violència masclista en totes les seves dimensions (econòmica, laboral, sexual...). Demanen a l'Ajuntament:

- La creació d'un cpa* de gestió pública per a l'acollida d'emergència de dones i fills/es, que inclogui també les dones temporeres en situació de sense sostre, amb habitatges dignes i separats dels espais masculinitzats.
- Que denunciï a Inspecció laboral els abusos que pateixen les temporeres.
- Que obri una campanya informativa sobre serveis i recursos
- Que actuï davant els casos d'abusos i agressions protegint les víctimes.
- Que l'Oficina de Drets Humans exerceixi vigilància davant les violències que pateixen les temporeres.
- Que aculli i dignifiqui la vida de totes les dones.

- o Noèlia Jiménez Carrasco, en representació de la Confederació General del Treball CGT

Agraeix a Dones Lleida el treball fet per arribar fins aquí.

Agraeix a tots els companys i companyes dels Serveis Socials de base i a les treballadores del Casal de la Dona la feina que fan en l'atenció personal a les dones en situació de xoc, amb infants que han viscut a casa la violència, i amb múltiples problemàtiques com manca de recursos econòmics, situació laboral precària, barreres idiomàtiques...

Els equipaments dels serveis d'urgència, pensats per a estades temporals de 15 dies, sovint s'acaben convertint en estades de llarga durada i acaben desbordats. Afirma que la mala praxi i la deixadesa per part de l'Ajuntament, provoca que es tensioni el sistema. Exigeixen a l'Ajuntament que dimensioni adequadament el servei d'atenció urgent; que passats els primers 15 dies d'acollida d'emergència, es garanteixi el pas de les dones a un altre recurs habitacional i d'atenció que compti amb les partides pressupostàries adients i amb la contractació de personal especialitzat i amb nombre suficient que dignifiqui l'atenció a les dones.

La CGT aposta per un nou cpa* de gestió directa amb recursos humans i materials necessaris per a l'abordatge integral de totes les violències masclistes. Només amb la gestió directa d'un cpa* es pot garantir la correcta atenció a les dones víctimes de violència masclista.

- o Ilona Muntada Audet, en representació de l'Escola Popular de Balàfia

Explica què és l'Escola Popular de Balàfia. És un grup del gent del barri que ha iniciat un projecte d'educació i de lleure; vol potenciar una xarxa de veïnes per a l'ajuda mútua per cobrir diferents necessitats, sense límits a la participació, amb activitats gratuïtes i obertes a tothom, amb aprenentatge col·lectiu, lliure de discriminacions de gènere ni de cap altra mena; amb enfocament de gènere i coeducació. És un espai segur lliure de violències, on fan comunitat i barri per posar fre a l'individualisme imperant. Aquest enfocament permet crear estructures de poder popular per contrarestar algunes

Ajuntament de Lleida

opressions vinculades al gènere, a la procedència, a la identitat sexual o a la forma de vida lliurement escollida... Les dones i les nenes hi troben un espai segur i lliure de les violències masclistes.

Des d'aquesta perspectiva entenen que qualsevol política pública que vulgui incidir en la base de les violències masclistes ha de contenir mesures concretes adreçades a la comunitat, no només mesures reparadores per a les dones que pateixen violència o mesures punitives per als agressors. Demanen que el protocol sobre violència masclista de Lleida reconegui la interseccionalitat.

Demana un cpa* urgent que tingui un equip tècnic especialitzat i amb perspectiva feminista, amb tots els serveis i ajuts per a les dones; que permeti que les dones no hagin d'anar d'un servei a un altre, a la recerca de prestacions, sinó que s'unifiquin en una "finestreta única" amb tramitació senzilla i assequible. També cal que hi hagi intèrprets d'idiomes per facilitar la comunicació amb els equips tècnics, per tal de facilitar el procés de recuperació. Demanen que aquest projecte de cpa* prevegi també una actuació comunitària, en clau feminista i antiracista per treballar l'arrel de la violència patriarcal.

- Ariadna Cuit Campayo, en representació de Ponent amb Kurdistan

Explica que el col·lectiu, a més de defensar els drets del poble kurd i posar veu a la lluita feminista de les dones de *rojava*, participa en les mobilitzacions en defensa dels drets de les dones lesbianes i trans, que des de la seva interseccionalitat han de fer front a un sistema patriarcal que les ofega. En l'atenció a les dones en situació de violència masclista observen amb preocupació que es reproduïxen discriminacions i estereotips. El model actual d'acollida no té en compte el suport mutu entre dones, per construir alternatives formatives i d'autoocupació, espais de criança compartida i d'autoorganització feminista, des de la sororitat. Les dones han de ser escoltades com a subjectes actius en tot el procés de recuperació. Fa una comparança amb el moviment kurd que disposa d'estructures comunitàries de dones i homes i també d'estructures paral·leles només de dones. Cada espai té el seu propi desenvolupament des de les necessitats de les dones i es tracten temes exclusius de les dones per a l'empoderament femení. Calen aquests espais propis.

Proposen a la Paeria que s'obri un cpa* amb perspectiva interseccional, feminista i comunitària, on les dones tinguin l'oportunitat de ser un motor de canvi de les seves pròpies vides i de les polítiques d'atenció a les violències masclistes. També proposen que la Paeria compti amb el moviment feminista de la ciutat i tot el que pot aportar.

- Mireia Pardell Cartes, en representació del Col·legi de l'Advocacia de Lleida

Explica que el Col·legi de l'Advocacia, malauradament, entra en joc quan ja hi ha hagut un cas de violència masclista, tot i que l'Ajuntament i altres institucions tenen el servei propi d'assessorament jurídic. El Torn d'Ofici especialitzat de Violència de Gènere compta amb advocats/des que són especialistes, que realitzen un cursos d'especialització que han d'anar renovant any rere any per poder estar al Torn d'Ofici i prestar suport legal a les dones que denuncien situacions de violència masclista. Una de les problemàtiques detectades des del Col·legi de l'Advocacia és que quan les víctimes han posat denúncia, al dia següent han d'anar al Jutjat; allà han d'estar fins a quatre o cinc hores tancades en una sala, d'uns 30 metres quadrats, amb altres dones que també han denunciat, cadascuna amb les seves problemàtiques, a vegades acompanyades dels fills/es, a l'espera que se les avisi per entrar a judici. Això genera revictimització de les dones. Els provoca una sensació de malestar, fins al punt que algunes arriben a manifestar "tan de bo no hagués denunciat".

Després d'escoltar les intervencions que hi ha hagut fins al moment, considera que un cpa* és molt bona idea. Des del punt de vista de l'Advocacia, des d'un cpa* les dones podrien fer les seves declaracions judicials en un espai dotat de sistemes telemàtics, on elles se sentissin segures, acompanyades de les seves advocades; aquest espai els permetria no sentir-se revictimitzades.

Ajuntament de Lleida

Demana a l'Ajuntament que s'empoderi i creï un model com aquest, igual al que ja tenen altres municipis. Acaba la seva intervenció constatant que les tècniques municipals estan fent molt bona feina.

- Idoia Bosch Casal, en representació d'ARRAN

Agraeix a Dones Lleida la feina que fan per a totes les dones de la ciutat.

Recorda que els feminicidis no s'aturen; aquest any 2021 ja són 14 les dones assassinades als Països Catalans. Encara que la violència masclista s'exerceixi principalment en l'espai privat, s'ha d'abordar des de l'àmbit públic. Demanen que el Protocol de Lleida, reculli totes les formes de violències masclistes que recull la llei vigent i que quan es creï el cpa* es planifiqui com donar atenció a les dones que pateixen violència en l'àmbit de la parella i també a les violències exercides per tercers.

Manifesta que les violències masclistes s'incrementen en espais públics, en espais d'oci, en el transport públic i que els agressors solen ser coneguts. Sovint a les dones joves se les fa responsables de les violències que pateixen en aquests espais. Demana poder transitar pels carrers amb seguretat, independentment de l'hora que sigui o com vagin vestides.

Manifesta que l'autodefensa feminista implica passar a l'acció; defensar els cossos i les vides de les dones amb totes les tècniques, ajuts i complicitats al seu abast. Les dones no són les culpables; la responsabilitat és de qui agredeix i de l'entorn que ho incita o ho permet, incloent les institucions quan no posen a l'abast tots els mitjans necessaris per atendre les dones víctimes. Acaba la seva intervenció afirmant que cal un cpa*.

- Andreu Suïls Alonso, en representació de l'Assemblea del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans a Lleida

Comença la seva intervenció agraint a Dones Lleida la feina que fan.

Les estudiants donen suport a la creació d'un cpa* a Lleida que tingui en compte la interseccionalitat. Demana a les institucions que actuïn ja. No només cal actuar sobre les conseqüències de les violències, també cal treballar des de tots els àmbits, inclòs l'àmbit educatiu, per posar fi a aquesta xacra. Cal canviar el model educatiu actual perquè ara segrega per raons de classe i fomenta els rols de gènere. Denuncia que es retalla en escola pública i no s'inverteix prou perquè totes les estudiants tinguin accés a la formació. Autodefensa feminista és defensar el dret a una educació 100% pública, gratuïta i de qualitat.

Opta per transformar l'educació per formar persones crítiques i lliures, sense rols patriarcal. Cal promoure la coeducació com a model que permet trencar els rols de gènere, la manca d'educació sexual i afectiva, i barrar el pas a la violència masclista, des de la prevenció i la igualtat d'accés a l'educació a nens i nenes. Cal posar fi al silenci i a la impunitat dels professors que exerceixen violència masclista. Reclama incloure la violència masclista en l'àmbit educatiu dins el Protocol d'Abordatge de la violència masclista de l'Ajuntament de Lleida, que es destinin més recursos a coeducació, que el servei d'atenció tingui en compte aquest tipus de violència i que es creï un cpa* a la ciutat.

- Nico Gómez, ciutadà, a títol individual

Comença la seva intervenció afirmant que la interrelació entre el capitalisme i el patriarcat fa que la vida de dones, "bolleres" i trans es compliqui més. En l'àmbit laboral i econòmic hi ha diverses violències i opressions exercides pel sistema com la bretxa salarial, la feminització de la pobresa o la dificultat d'accés al mercat laboral. El capitalisme es beneficia de les tasques de cura que realitzen les dones i retalla els pressupostos dirigits als serveis que substitueixen aquesta feina. La transfòbia és la causa del difícil accés de les persones trans al mercat laboral. Sovint han de realitzar treballs informals o

Ajuntament de Lleida

precaris. Les persones lgtbiq quan “surten de l’armari” a la feina a vegades són acomiadades o discriminades.

Manifesta una queixa perquè una dona trans no va poder accedir als pisos d’acollida urgent per la seva identitat sexual i considera que això és una greu vulneració dels drets fonamentals. Urgeix revisar el protocol de 2008 perquè quedin clars els criteris d’admissió, que han d’incloure aquestes dones sense cap mena de distinció. Afirmar que això i que encara avui s’estigui debatent com ha de ser l’atenció a les dones que pateixen violència masclista és violència institucional. Això vol dir que no hi ha hagut planificació, no s’han posat els recursos adequats i les dones estan a la cua de les prioritats.

Considera que el model a seguir ha de ser el d’obrir un cpa* d’emergència gestionat per l’Ajuntament amb un equip municipal multidisciplinari i amb perspectiva feminista.

Demana a l’Ajuntament que faci la seva feina i fa una crida que les dones, “bolleres” i trans s’organitzin arreu, perquè juntes són més fortes i imparables.

- Anna Jordan Llovera, en representació de PAH – Plataforma d’Afectades per la Hipoteca

Parla de totes les cares de la violència masclista. A la PAH en són conscients perquè les dones que hi formen part arrosseguen moltes motxilles: violència econòmica, laboral, dels bancs, institucional... a banda de la violència per part de la parella. Existeix una desigualtat de gènere preocupant en la protecció del dret a un habitatge digne i als subministraments bàsics; les dones són les més afectades en els processos de pèrdua de l’habitatge o d’incapacitat d’assumir el cost dels subministraments. La violència té forma de problemes econòmics i jurídics per accedir a un habitatge digne i als subministraments. Són problemes que van associats a l’estat de salut física i mental, i quan a això s’hi suma violència intrafamiliar, reben múltiples violències.

Tot i això les dones són les que passen a l’acció contra la societat patriarcal, són la força que mou la PAH i això no es té prou en compte. La PAH és un exemple perfecte del fet que en les diferents formes de protesta, la presència de les dones és més evident. Les dones busquen solucions, baixen al carrer, prenen iniciatives i decisions, aturen desnonaments i ajuden altres famílies. Encoratja totes les dones que pateixen violència masclista i es queden sense habitatge a sortir-se’n i poden comptar amb la PAH. Manifesta que l’obertura d’un cpa* és absolutament necessari a Lleida, perquè les dones en situació de violència masclista hi poden trobar l’atenció immediata i també altres dones en situació similar i posar en comú allò que els pot servir per avançar des de la sororitat, que és la clau de la PAH.

- Divina Melé i Gabandé, en representació de La Baula-Ateneu Cooperatiu de Lleida

Fa un agraïment a Dones Lleida per la seva feina i manifesta adhesió a les seves demandes.

Considera que les institucions no estan abocant tots els recursos que caldria a lluitar contra les violències masclistes.

Posa de manifest que la llei vigent ha ampliat la protecció davant totes les formes de violència que pateixen les dones, però a la pràctica les dones no se senten emparades. Posa com a exemple el dret al propi cos. Pregunta per què el protocol de Lleida no inclou la violència obstètrica i tota aquella violència que afecti als drets sexuals i reproductius de les dones. Fa una queixa en relació que les dones a les Terres de Lleida no tenen dret a l’avortament en els serveis sanitaris públics.

Exigeixen:

- Que la Paeria activi el servei d’urgència per a l’acompanyament de les dones, especialment les més joves, en el procés per garantir el dret a un avortament gratuït i segur, sigui farmacològic o quirúrgic, en la sanitat pública.
- Que les dones comptin amb assessorament jurídic, suport psicològic i suport institucional.
- Que, en els casos que la situació de violència comporti haver de sortir de casa, s’ofereixi l’acollida en un cpa* gestionat directament per l’Ajuntament amb tot l’equip multidisciplinari i especialitzat.

Ajuntament de Lleida

Reclama fermesa, posar recursos i coordinació entre la Paeria i els centres de salut per ajudar les dones a les quals es neguen els seus drets. Exigeixen a les institucions que garanteixin el dret de les dones a l'avortament.

- Joan Llobet Garcia, en representació d'Endavant Ponent

Manifesta que el sistema és injust des de la seva base. La pobresa, la violència o la desigualtat augmenten perquè ja existien i perquè els mecanismes que les generen continuen vigents en situacions de crisi com l'actual. Les institucions en lloc de posar fi a la violència i a les desigualtats estructurals, les reproduïxen per la manca de formació feminista de les persones que hi treballen i perquè aquestes institucions s'insereixen en la dinàmica social patriarcal, capitalista i masclista.

Afirma que en l'àmbit municipal ens trobem amb un ajuntament amb pràcticament tots els serveis públics externalitzats amb empreses privades i la tasca d'atenció a les dones no és una excepció. Recorda que va ser gràcies a una proposta de la Crida-CUP que es va aconseguir posar dos pisos municipals de gestió directa al servei d'aquesta acollida urgent i per això a dia d'avui les dones són assistides per personal municipal. Tanmateix això només passa de dilluns a divendres i quan arriba el cap de setmana les dones només poden acudir als serveis policials. Afirma que això pot suposar una barrera per a les dones, que en cas que necessitin acolliment acaben allotjades en un hotel sense personal especialitzat, o bé derivades a l'alberg en els casos de sensellarisme, la qual cosa acaba revictimitzant les dones.

La gestió directa és l'única garantia que tenen les dones, que el servei d'acollida urgent estarà sota el control de la institució i comptarà amb la correcta intervenció amb un grup especialitzat i multidisciplinari. L'administració pot habilitar un edifici que faci les funcions d'acollida i de trobada dels diferents agents que intervenen en l'abordatge de les violències masclistes. Cal adoptar mesures urgents i efectives per no caure en el pur assistencialisme i trencar amb les violències.

Exigeixen un cpa* de gestió directa per a l'acollida de les supervivents, la contextualització de la violència masclista i fan una crida a l'autodefensa dels drets de les dones.

- Maria Mesalles, tècnica municipal -Ajuntament de Lleida

Parla des de l'experiència personal, com a psicòloga municipal al Casal de la Dona en l'actualitat i com a educadora en una casa d'acollida anteriorment. Recalca que no parla en nom de l'Ajuntament.

Des d'aquesta experiència i del recull del que les dones a les quals atén li han traslladat, planteja quin seria l'allotjament ideal. Hi ha d'haver un treball multidisciplinari; dona importància a la figura de la treballadora familiar; al procés individual de recuperació de cada dona i al treball en xarxa i comunitari quan les dones ja se senten preparades.

Considera que la "finestreta única" pot ser un bon instrument, perquè els tràmits amb les diferents administracions són molt complexos. Sovint aquesta "finestreta única" és la treballadora social referent dels pisos d'acollida urgent. Un servei ideal hauria de tenir moltes més professionals.

Constata que les dones no volen el títol de víctima; cap dona, tant si ha denunciat com si no, no vol haver d'estar en un recurs d'acollida, sinó que el que vol és una vida el més normal possible al més aviat possible. L'espai d'atenció ha de ser un espai discret, que no sigui "la casa d'acollida", perquè de seguida se sabia on està ubicada. L'ideal seria disposar de pisos amb capacitat per a un màxim de 2 nuclis familiars. Les dones hi arriben en un moment molt traumàtic, amb simptomatologia diversa i circumstàncies diverses: problemes de salut mental, toxicomanies, amb fills/es a càrrec, amb mascotes, dones de la tercera edat...

Els pisos petits permeten que l'acollida s'adapti a cada dona i, al mateix temps, permeten proximitat i faciliten l'atenció individual i els tràmits. Cal augmentar el personal per poder acoblar els dos vessants, el del treball individual i el comunitari, adaptant cada cas a la seva realitat. Les realitats són molt

Ajuntament de Lleida

complexes. L'experiència diu que les dones volen sentir-se el menys controlades possible, volen autonomia i això és més fàcil amb el model de pisos que amb el de casa d'acollida.

Conclou la seva intervenció sol·licitant augment de pisos i d'equips multidisciplinaris per als allotjaments d'urgència de les dones en situació de violència masclista.

- o Carme Valls, en representació del grup municipal del Partit del Socialistes de Catalunya-PSC

Comença la seva intervenció afirmant que és cert que les administracions fallen i potser el PSC podria haver fet més, però no es pot estar sempre mirant enrere; cal mirar endavant.

Agraeix el to conciliador de totes les intervencions i manifesta que, malgrat que les administracions fallen, afortunadament, la lluita feminista avança. La lluita feminista s'ha convertit en el centre de les polítiques dels partits. Mostra orgull perquè el passat 6 d'abril el Partit Socialista va aprovar una despesa de 66 milions d'euros per a l'atenció integral 24 h a les dones en situació de violència masclista dins dels plans de recuperació i resiliència de la Unió Europa. Ara les administracions han de saber recollir aquests diners per invertir-los en projectes.

Aposta per la creació d'una CIBA a Lleida, com la de Sta. Coloma de Gramenet, que té un cost de 4 milions d'euros sortits d'una ajuda comunitària per a la creació d'aquest centre. Creu que és un tema de prioritats. Considera que una CIBA no és només un centre d'allotjament per a les dones en situació de violència masclista, sinó que és un espai de recursos per a dones, innovació, economia feminista...

El projecte ha de ser aquest: fer un centre de referència per a l'abordatge de les violències masclistes. En una CIBA les dones no es desplacen a fer la denúncia, els serveis policials sí es desplacen fins a la CIBA. A Sta. Coloma la CIBA està ubicada al centre de la ciutat perquè la gent sigui conscient que existeix.

Acaba la seva intervenció donant les gràcies a les tècniques de l'Ajuntament de Lleida per la feina que fan amb els recursos que hi ha.

Finalitzades les intervencions, la moderadora passa la paraula a la presidenta de l'audiència.

Sandra Castro agraeix totes les aportacions i reflexions que han fet les persones que han intervingut i informa que a continuació s'obre la fase de resposta de l'equip de govern municipal.

3. Resposta equip de govern municipal

- o Mariama Sall, en representació del govern municipal

Afirma que avui les protagonistes són les entitats que participen a l'audiència i que per acord de govern no farà ús de tot el temps assignat.

D'acord amb l'objectiu de l'audiència, l'equip de govern hi és per escoltar, recollir i estudiar totes les aportacions. Reconeix que totes han estat molt interessants i prefereix no entrar a rebatre algunes de les afirmacions que s'han fet, perquè hi haurà altres espais per fer-ho.

Deixa constància que totes les regidories implicades i els equips tècnics que intervenen en l'atenció a dones i els seus fills i filles en situació de violència masclista, procuren cercar l'excel·lència i la millora contínua cada dia en la seva feina. Queda camí per recórrer i cal fer-lo juntament. L'èxit és la lluita col·lectiva, col·laborativa i, alhora, constructiva.

L'objectiu d'aquesta audiència era trobar un terreny comú i considera que en molts aspectes no estem allunyades del model reclamat. S'ha parlat d'un model d'atenció amb visió feminista, integral, interseccional i centrat en la persona; s'ha parlat de reforçar els equips d'atenció multidisciplinaris, de

Ajuntament de Lleida

dedicar-hi més recursos, tant humans com econòmics. Aquest és el marc de treball on s'han de trobar consensos i en el que queda de mandat es farà el màxim possible per treballar-hi.

Sandra Castro passa la paraula a la representant de l'entitat promotora de l'audiència pública per a la seva intervenció final.

4. Intervenció final de l'entitat promotora de l'audiència

- o Esther Sancho i Carme Bellet, en representació del Grup Feminista de Ponent – “Grup Dones Lleida”

Parla Esther Sancho, que agraeix la participació de tothom. Explica que la intenció del Grup de Dones Lleida no ha estat mirar al passat, sinó mirar al futur.

Diu que no han escoltat cap proposta concreta i no se'ls ha dit si es deixaran de fer licitacions de contractacions externalitzades a empreses privades o posar fi a derivacions a l'hostal Jericó. Posa en relleu que l'equip de govern es va comprometre a crear un cpa* i que els compromisos s'han de complir. Si no es compleixen, cal exposar i justificar el canvi d'opinió o de planificació. Considera que no hi ha planificació ni cap a un tipus de model ni cap a l'altre. Amb la jornada d'avui volien saber quin model vol l'Ajuntament i no han sentit cap proposta.

Considera que amb les intervencions d'avui hi ha un clam pel model de gestió directa. Els antecedents fan pensar que, quan es privatitzen, els serveis essencials i bàsics no queden mai coberts ni garantida la qualitat del servei. La gestió directa és el model.

Cal prioritzar la distribució dels recursos. Afirmar que esperava més valentia en la definició de la resposta de l'Ajuntament. Considera que si manquen recursos és més fàcil centralitzar els equips en un sol espai comú que tenir pisos dispersos per la ciutat.

S'ofereixen per seguir aportant propostes de treball i conclou la seva intervenció agraint la participació de tothom.

Parla Carme Bellet que dona gràcies a les entitats i persones assistents a l'audiència. Troba a faltar la presència d'altres entitats i es queixa de la poca implicació dels partits polítics que no hi han intervingut. Considera que a banda dels partits que conformen l'equip de govern els altres partits polítics també hi han de dir la seva. Diu que l'equip de govern s'ha de posar a treballar, perquè després de la reflexió s'ha de passar al treball. Afirmar que hi ha massa silenci entorn de les violències contra les dones i aquest silenci reforça aquestes violències. S'ha de sensibilitzar les entitats, els partits polítics i la societat; se n'ha de parlar i l'audiència ha servit per això.

Conclou la seva intervenció dient que el Grup Feminista de Ponent continuarà empenyent allà on sigui i amb el que calgui.

Finalitzada la intervenció de l'entitat promotora, la moderadora passa la paraula a la presidenta de l'audiència perquè en faci la cloenda.

5. Cloenda

- o Sandra Castro, presidenta de l'audiència pública

Ajuntament de Lleida

La presidenta pren la paraula per fer la cloenda de l'audiència pública. Afirmar que la lluita feminista no és una qüestió de banderes polítiques. S'han escoltat i s'ha pres nota de totes les propostes i intervencions. Hi ha perspectives diferents, que no necessàriament han d'estar confrontades. Hi ha opinions discrepants. Explica que ara ve el torn de la Comissió de Treball, que haurà de definir quin ha de ser el model idoni per la ciutat de Lleida, perquè es puguin començar a donar passes en la consecució d'aquest model.

Remarca tres qüestions clau que han anat sorgint durant el desenvolupament de l'audiència:

- 1r. Cal reforçar els equips. N'assumeix el compromís, previ estudi dels perfils i les necessitats, a partir dels informes tècnics.
- 2n. Els recursos han d'atendre la interseccionalitat, cosa que ja s'està fent, però cal aprofundir en aquest aspecte.
- 3r. Cal abocar més recursos econòmics. La situació econòmica de l'Ajuntament és complicada i complexa, però aquest és un tema cabdal i prioritari.

Considera que el model de Lleida ha de ser centrat en la persona, no uniformitzant, que doni resposta a les diferents situacions en què es puguin trobar les dones.

Agraeix especialment la tasca de tot l'equip tècnic que treballa en l'àmbit de les violències masclistes i en l'atenció d'urgència de l'Ajuntament de Lleida, perquè una cosa és la percepció que es pot tenir des de fora, des del món de les entitats, i l'altra la realitat; en termes globals estan fent molt bona feina amb els recursos de què disposen. Recalca que, a més a més, tot el procés de preparació de l'audiència pública els ha comportat un sobre esforç extraordinari, amb l'elaboració de documents, informes, preparació del contacte amb altres ciutats.

Conclou la seva intervenció agraint l'assistència d'oients i intervinents en l'audiència i recorda que les diferents qüestions que s'han plantejat s'hauran d'anar concretant en la creació d'una Comissió Tècnica properament.

19.15 h. Sense més intervencions, la presidenta clou l'audiència pública.

Isabel Hornos Domínguez
Secretària

Sandra Castro Bayona
Presidenta